

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena, Diaconu Iurie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul, Guzun Vasile, în numele inculpatei, Slimovschi Ella Trofim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, în cauza penală privindu-o pe

Slimovschi Ella Trofim, născută la 01 august 1966, originară din r-l Dondușeni s. Teleșeuca și domiciliată or. Ungheni str. Burebista, 2 ap. 70

Termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 12.04.2011-05.09.2013
2. în instanța de apel: 03.10.2013-08.10.2014
3. în instanța de recurs: 29.01.2015 - 25.02.2015

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2013, Slimovschi E.T., a fost recunoscută vinovată și condamnată: în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani; în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare; în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani. În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către BC „Energbank” SA a fost lăsată fără soluționare, acordînd posibilitate părții interesate să se adreseze în instanța civilă, conform procedurii generale.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Slimovschi E.T., activînd din 01 noiembrie 2004 în calitate de șef al Reprezentanței Ungheni a BC "Energbank" SA, folosind situația de serviciu, în interes material și personal, utilizînd în mod arbitrar actele prezentate de către cet. Moraru Marina Sofronie, Retco Angela Alexandru, Căpățîină Gheorghe Vasile, Mușet Vadim Vasile, Melnic Ala Victor, Adascaleț Pavel Gheorghe, Caraba Veronica Ștefan, Ostaci Mageriana Eugeniu, Tîrsîină Igor Procopie, Rusnac Valeriu Vasile, Cebotari Angela Anatolie, Verejac Ilie Ilie, Popa Andrei Mihail, Tanas

Tatiana Boris, Șciur Oleg Grigore, Timoșco Vadim Alexei, Tîrsînă Anatolie Victor, Verejac Tamara Alexandru și Tîrsînă Ion Victor la solicitarea creditelor, sub pretextul refuzului în acordarea creditelor, a însușit, fără acordul și consimțământul acestora, creditele eliberate pe numele lor, falsificînd semnăturile din numele beneficiarilor de credite.

La 04.06.2007 folosind fraudulos și fără informare a beneficiarului documentele depuse anterior de către cet. Retco A.A. la reprezentanța Ungheni a BC "Energbank" SA în vederea obținerii unui credit pentru care ulterior a primit refuz de la bancă, abuzînd de încrederea care o avea față de ea lucrătorii reprezentanței băncii privind autenticitatea documentelor prezentate și semnate din numele cet. Retco A.A., Slimovschi E.T., a obținut din numele ultimei credit în mărime de 30 000 lei conform contractului de credit nr.845-1382f din 04.06.2007, bani pe care i-a însușit.

Prin aceeași metodă și avînd intenție unică, Slimovschi E.T., a obținut în perioada 2007-2008 credite din numele: Moraru M.S. conform contractului de credit nr.845-1609f din 18.07.2007 în mărime de 22 000 lei; Căpățîină Gh.V. conform contractului de credit nr.845-1680f din 06.03.2008 în mărime de 30 000 lei; Mușet V.V. conform contractului de credit nr.845-1680f din 18.07.2007 în mărime de 30 000 lei; Melnic A.V. conform contractului de credit nr. 845-1392f din 13.06.2007 în mărime de 15 000 lei; Adascaleț P.Gh. conform contractului de credit nr.845-1640f din 20.09.2007 în mărime de 15 000 lei; Caraba V.Ș. conform contractului de credit nr.845-2507f din 20.05.2008 în mărime de 28 000 lei; Ostaci M.E. conform contractului de credit nr.845-1683f din 13.03.2008 în mărime de 30 000 lei; Tîrsînă I.P. conform contractului de credit nr.845-1663f din 30.10.2007 în mărime de 26 500 lei; Rusnac V.V. conform contractului de credit nr.845-1649f din 04.10.2007 în mărime de 29 000 lei; Cebotari A.A. conform contractului de credit nr.845-1686f din 14.03.2008 în mărime de 30 000 lei; Verejac I.I. conform contractului de credit nr.845-1368f din 17.05.2007 în mărime de 28 000 lei; Popa A.M. conform contractului de credit nr.845-1688f din 14.03.2008 în mărime de 28 000 lei; Tanas T.B. conform contractului de credit nr.845-1689f din 21.03.2008 în mărime de 30 000 lei; Șciur O.G. conform contractului de credit nr.845-2508f din 10.05.2008 în mărime de 28 000 lei; Timoșco V.A. conform contractului de credit nr.845-1370f din 15.05.2007 în mărime de 25 000 lei; Tîrsînă A.V. conform contractului de credit nr.845-1366f din 17.05.2007 în mărime de 30 000 lei; Verejac T.A. conform contractului de credit nr.845-1389f din 07.06.2007 în mărime de 25 000 lei; Tîrsînă I.V. conform contractului de credit nr.845-1369f din 17.05.2007 în mărime de 30 000 lei, iar în total 509 500 lei.

Tot ea, aflîndu-se în același loc, în aceeași perioadă de timp, în vederea obținerii creditelor nominalizate, adică din interes personal și material, din numele persoanelor numite, a falsificat prin imitare servilă, semnăturile autentice ale acestora, în contractele de creditare cu numerele și din datele enunțate mai sus din numele lui Moraru M.S., Retco A.A., Căpățîină Gh.V., Mușet V.V., Melnic A.V., Adascaleț P.Gh., Caraba V.Ș., Ostaci M.E., Tîrsînă I.P., Rusnac V.V., Cebotari A.A., Verejac I.I., Popa A.M., Tanas T.B., Șciur O.G., Timoșco V.A., Tîrsînă A.V., Verejac T.A. și Tîrsînă I.V.

Ulterior, în aceleași interese, știind cu certitudine că beneficiarii nu au semnat careva contracte de credite, Slimovschi E.T., a folosit prin înșelăciune și abuz de încredere documentele falsificate numite pe care deja le deținea, pentru a obține, de la BC „Energbank” SA filiala Ungheni în care activa, credite din numele persoanelor a căror semnături au fost falsificate, după aceasta falsificând din numele acestora și semnăturile din ordinele de eliberare a numerarului în baza acestor contracte și respectiv ordinele de încasare a numerarului, scopul ilicit de intrare în posesie și dispoziție a banilor fiind într-un final realizat.

Tot ea, în aceeași perioadă de timp, fiind persoană care gestiona o subdiviziune a instituției financiare care avea în conformitate cu prevederile pct.2 din instrucțiunea de serviciu a șefului reprezentanței Ungheni a BC „Energbank” SA obligațiunea de a asigura păstrarea mijloacelor bănești, altor valori și documente, precum și asigurarea bunei funcționări a reprezentanței băncii, folosind ilicit situația sa de serviciu în vederea obținerii creditelor nominalizate, adică din interes personal și material, la solicitarea creditelor de către cet. Moraru M.S., Retco A.A., Căpățînă Gh.V., Mușet V.V., Melnic A.V., Adascaleț P.Gh., Caraba V.Ș., Ostaci M.E., Tîrsînă I.P., Rusnac V.V., Cebotari A.A., Verejac I.i., Popa A.M., Tanas T.B., Șciur O.G., Timoșco V.A., Tîrsînă A.V., Verejac T.A. și Tîrsînă I.V., a refuzat verbal acestora în vederea obținerii creditelor solicitate, însă ulterior avînd acces la dosarele personale ale solicitanților de credite, a utilizat în mod arbitrar actele prezentate de către numiții, a falsificat semnăturile din numele lor în circumstanțele enunțate mai sus și a însușit, fără acordul și consimțământul acestora, creditele eliberate pe numele lor.

Acțiunile lui Slimovschi E.T. au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocherie, adică, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu folosirea situației de serviciu, săvîrșită în proporții deosebit de mari; în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, folosirea abuzivă de către o persoană care gestionează o organizație comercială, a situației de serviciu, în interes material și personal, care a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, și intereselor publice, soldate cu urmări grave.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată și civilă BC „Energbank” SA, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri în latura civilă, prin care acțiunea civilă declarată să fie admisă integral, cu încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 595 255.85 lei, invocînd netemeinicia nesoluționării acțiunii civile de către instanța de fond, în cazul adoptării unei sentințe de condamnare pe toate capetele de învinuire.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Guzun V., în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slimovschi E.T. să fie achitată pe capătul de învinuire în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.

(5) Cod penal, iar pe capetele de învinuire în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, procesul penal să fie clasat. În susținerea apelului său apărătorul a invocat aprecierea eronată a probelor administrate la caz, fapt ce a dus la încadrarea greșită a acțiunilor inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. Calificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. d) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu se contestă de către apărător, însă în opinia lui pe aceste capete de învinuire instanța de fond urma să claseze procesul penal, deoarece: pe episodul art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, iar pe episodul art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, a expirat termenul de 3 luni de recunoaștere în calitate de învinuit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, au fost admise apelurile declarate, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Slimovschi E.T., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală. Prin aceeași hotărâre Slimovschi E.T. a fost recunoscută vinovată și condamnată: în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani 6 luni; în baza art. 335 alin. (1^a) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 8 ani 3 luni închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă înaintată de către BC „Energbank” SA a fost admisă, cu încasarea în beneficiul acesteia de la Slimovschi E.T., a prejudiciului material în sumă de 595 255.85 lei. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

În opinia instanței de apel, instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(5), art.361 alin.(2) lit.d), 335 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile invocate de către avocat, precum că sentința instanței de fond este una neîntemeiată și urmează a fi casată din motiv că instanța de fond nu a apreciat corect și la justa valoare probele pe cauză, nu pot fi reținute în favoarea apelantului ca fiind neîntemeiate, deoarece faptele reținute au fost dovedite prin probe admisibile, pertinente și concludente, care just au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a apreciat că temeiuri de achitare a inculpatei pe capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin.(5) Cod penal, nu au fost constatate, probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc pe deplin vina inculpatei în faptele stabilite de către instanța de fond.

La fel instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiată și afirmația cu referire la faptul, că procesul penal în baza art.335 al.(3) Cod penal urma să fie încetat în temeiul art.63 alin.(2) pct.3, alin.(3) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, a constatat că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate din art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal în art.335 alin.(1/1) Cod penal, în redacția legii din 25.02.2014, care ușurează pedeapsa și este mai favorabilă pentru inculpată, sub formă de folosire intenționată a situației de serviciu în interes personal și material de către o persoană care gestionează o organizație comercială, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice și intereselor publice, soldate cu urmări grave.

La fel instanța de apel conducându-se de prevederile art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) și (2) Cod penal, art. 275 pct. 4), 332 alin.(1) Cod de procedură penală raportat la art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a dispus încetarea procesului penal în privința lui Slimovschi E.T. în baza art.361 al.(2) lit.d) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Cu referire la apelul declarat de BC „Energbank” SA instanța de apel a conchis că există temei legal pentru casarea sentinței atacate în latura civilă, cu încasarea de la inculpată a prejudiciul material cauzat BC „Energbank” SA.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se atacă cu recurs ordinar de către avocatul, Guzun V., în numele inculpatei, prin care solicită dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând argumente identice cu cele invocate în cererea de apel de către apărător, precum și netemeinicia admiterii acțiunii civile.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul articolului nominalizat.

6.1. Referință privind opinia sa asupra recursului declarat, în baza art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a fost depusă și de către partea vătămată și civilă BC „Energbank” SA, care solicită declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece acesta nu conține critici în sprijinul solicitărilor părții apărării de casare a deciziei și trimitere a cauzei la rejudecare în instanța de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 al aceluiași Cod.

Dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

Colegiul penal atestă că, în recursul declarat, autorul, la temei de drept a menționat art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume că *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*. În argumentarea acestui temei, recurentul a menționat considerentele care au fost invocate și în instanța de apel:

- dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate la caz de către instanța de fond și de apel, fapt ce a dus la încadrarea greșită a acțiunilor inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal;

- deși calificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. d) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu se contestă de către partea apărării, însă instanțele de judecată eronat nu au clasat procedura penală, pe aceste capete de învinuire;

- netemeinicia admiterii acțiunii civile.

Întru verificarea hotărârilor judecătorești contestate, prin prisma criticelor formulate de către recurent, Colegiul va purcede la analiza acestora pe fiecare capăt de învinuire:

Cu referire la capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal

Reieșind din materialele cauzei, Slimovschi E.T., de către organul de urmărire penală a fost învinuită, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocherie, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari*. Acțiunile lui Slimovschi E.T. de către instanța de fond au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel.

Analizând hotărârile instanțelor de judecată pe acest capăt de învinuire, Colegiul atestă că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor ei în baza art. 190 alin.(5) Cod penal.

La fel, Colegiul constată concluzia întemeiată a instanței de apel, precum instanța de fond administrând probele prezentate în mod just a conchis, că prin acțiunile sale intenționate inculpata, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu folosirea situației de serviciu, a însușit în total de la BC „Energbank” SA din numele altor persoane, care au depus anterior documente în vederea obținerii creditelor, suma de 509 500 lei, bani pe care i-a însușit, cauzând daună în proporții deosebit de mari.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma apărării în cauză, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunii de escrocherie, Colegiul o constată ca neîntemeiată.

Concluzia dată este bazată pe raportul de expertiză grafoscopică nr.396-400 din 21-27.09.2010, conform căreia toate semnăturile în litigiu în rubrica „Заемщик”, precum și pe fiecare pagină din contractele de creditare încheiate cu BC „Energbank” SA, nu au fost executate de către persoanele din numele cărora au fost încheiate aceste contracte. De asemenea, toate semnăturile din rubrica „Suma a primit” din ordinele de eliberare a numerarului, precum și din rubrica „Depunător” din ordinele de încasare a numerarului, nu au fost executate de către persoanele pe numele cărora au fost eliberate aceste ordine.

Astfel, Colegiul apreciază, așa cum de altfel în mod corect au reținut și cele două instanțe, că în cadrul judecării cauzei s-a stabilit cu certitudine, că inculpata a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 190 al.(5) Cod penal cu intenție directă și a dorit survenirea consecințelor drept rezultat al acestor acțiuni, ceea ce denotă întrunirea laturii subiective. Latura obiectivă fiind exprimată prin folosirea de situația de serviciu în interes material și personal și însușirea de mijloace bănești prin escrocherie de către inculpată. Obiectul material al infracțiunii constînd în bunurile asupra cărora a atentat inculpata prin acțiunile sale prejudiciabile - banii BC „Energbank” SA. Obiectul juridic reprezentînd periclitarea bunei funcționări a unei instituții nestatale prin realizarea necorespunzătoare și contrare a atribuțiilor de serviciu în interese personale și materiale în detrimentul persoanelor juridice și fizice.

Mai mult ca atît, în instanța de fond însăși inculpata a declarat, că a falsificat mai multe acte oficiale, astfel fiind sustrași bani din proprietatea BC „Energbank” SA, pentru a stinge un credit problematic.

În concluzie, Colegiul menționează că, instanțele de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, au efectuat o încadrare juridică justificată și întemeiată a faptelor inculpatei în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatei sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina ei. Ca urmare, de către instanța de recurs nu poate fi reținută afirmația invocată de avocat referitor la achitarea inculpatei de sub învinuirea înaintată în baza art. 190 alin.(5) Cod penal.

Cu referire la capătul de învinuire prevăzut de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal constată că, Slimovschi E.T., de către organul de urmărire penală a fost învinuită, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, *folosirea abuzivă de către o persoană care gestionează o organizație comercială, a situației de serviciu, în interes material și personal, care a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, și intereselor publice, soldate cu urmări grave.* Acțiunile lui Slimovschi E.T. de către instanța de fond au fost încadrate în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod

penal, iar instanța de apel i-a reîncadrat acțiunile ei în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

În acest aspect, Colegiul penal atestă, că recurentul nu contestă vinovăția inculpatei de săvârșire a infracțiunii prevăzute de 335 alin. (1¹) Cod penal, însă invocă dezacordul cu neîncetarea procesului penal pe acest capăt de acuzare.

La acest capitol Colegiul penal indică, că conform ordonanței din 18.02.2009 (f.d. 1, v.1), s-a dispus începerea urmăririi penale, conform indicilor componenței de infracțiune prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Prin ordonanța din 14.04.2009 (f.d. 102, v.2), s-a dispus recunoașterea cet. Slimovschi E.T. în calitate de bănuită de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Prin ordonanța din 03.11.2010 (f.d. 105, v.3), s-a dispus scoaterea lui Slimovschi E.T. de sub urmărirea penală, pe acest capăt de bănuire, din motivul existenței circumstanțelor care condiționează excluderea urmăririi penale. În motivarea acestei ordonanțe s-a menționat expirarea termenului de 3 luni, înăuntrul căruia Slimovschi E.T. urma să fie pusă sub învinuire, în conformitate cu art. 63 alin. (3) Cod de procedură penală.

Potrivit procesului-verbal din 04.11.2010 (f.d.106, v.3), a fost audiat suplimentar martorul Glodeanu Natalia Fiodor.

Potrivit procesului-verbal din 12.11.2010 (f.d.108, v.3), a fost audiat suplimentar martorul Croitor Victor Dumitru.

Ulterior, prin ordonanța din 03.03.2011 (f.d.189, v.3), s-a dispus anularea ordonanței din 03.11.2010, de scoatere de sub urmărire penală a lui Slimovschi E.T. pe capătul de bănuire conform prevederilor art.335 Cod penal, ca fiind neîntemeiată și ilegală. În argumentarea acestei ordonanțe s-a indicat faptul stabilirii unor noi circumstanțe, necunoscute de către organul de urmărire penală (declarațiile suplimentare ale martorilor Glodeanu N.F. și Croitor V.D., care o învinovățesc pe Slimovschi E.T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 Cod penal).

La analiza argumentului privind dezacordul cu neîncetarea procesului penal pe acest capăt de acuzare, Colegiul consideră necesar de invocat următoarele prevederi legale:

Art. 22 Cod de procedură penală, prevede că: (2) Scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă. (3) Hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată”.

Art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că: „În cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărîrea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire”.

Pct. 6 al Hotărîrii Curții Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, prevede că: „Pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea și sînt formulate, în termeni aproape identici, în art.22 și art.287 CPP, precum și în art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție. Conform acestor norme, reluarea urmăririi penale se admite numai dacă “fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată”.

Art. 4 alin. (1) și (2) al Protocolului adițional nr. 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prevede că: „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat. Dispozițiile paragrafului precedent nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată”.

Verificînd legalitatea și temeinicia ordonanței procurorului din 03 martie 2011, prin care s-a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, prin prisma prevederilor legale naționale și internaționale menționate, Colegiul statuează că, temeiul pus la baza acestei ordonanțe „*stabilirii unor noi circumstanțe, necunoscute de către organul de urmărire penală (declarațiile suplimentare ale martorilor Glodeanu N.F. și Croitor V.D.)*”, constituie unul din temeiurile exclusive, legale și unice, expres prevăzute pentru repunerea sub urmărire penală, deducîndu-se just oportunitatea unei atare soluții. Ca urmare instanța de apel, analizînd argumentul recurentului privind încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, în viziunea Colegiului, întemeiat l-a respins.

Cu referire la capătul de învinuire prevăzut de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal

Reieșind din actele și lucrările dosarului, Slimovschi E.T., de către organul de urmărire penală a fost învinuită, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau*

juridice. Acțiunile lui Slimovschi E.T. de către instanța de fond au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal. Instanța de apel pe acest capăt de învinuire a încetat procesul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul atenționează asupra faptului că partea apărării nu contestă vinovăția inculpatei de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, ci doar solicită clasarea procesului penal pe acest capăt de învinuire.

Raportînd solicitarea de clasare a procesului penal la decizia instanței de apel, Colegiul evidențiază că cerința dată fiind invocată și în instanța de apel, a format obiect de discuție. Mai mult ca atît, această solicitare a fost admisă de către instanța de apel. Ca urmare, instanța de apel constatînd incidente la caz temeiurile prevăzute de art.53 pct. g), art.60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art.275 pct. 4), art.332 alin. (1), art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a încetat procesul penal în privința lui Slimovschi E.T. pe capătul de învinuire în baza art.361 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescriptive, argumentînd desfășurat soluția sa în decizia adoptată. Astfel, Colegiul atestă lipsită de logică invocarea în recurs a unui argument, deja acceptat și admis de către instanța de apel.

Cu referire la admiterea acțiunii civile înaintate de către BC „Energbank” SA

Din materialele cauzei penale rezultă, că BC „Energbanc” SA a înaintat acțiune civilă la 05.04.2011, prin care a solicitat încasarea pagubei materiale în valoare de 547 711,04 lei de la inculpată (f.d.213-216, v. 3).

Ulterior, la 09.01.2012 BC „Energbank” SA a înaintat o cerere privind majorarea pretențiilor din acțiunea civilă, în vederea încasării pagubei materiale cauzate, solicitînd încasarea sumei de 595 255,85 lei (f.d.3-5 v. 4).

Instanța de fond a decis lăsarea acțiunii civile înaintate spre examinare în ordine generală. Instanța de apel a pronunțat o hotărîre nouă prin care, a fost admisă acțiunea civilă înaintată, cu încasarea de la Slimovschi E.T., a prejudiciului material în sumă de 595 255.85 lei.

Analizînd aspectul soluționării acțiunii civile de către instanțele de judecată, Colegiul menționează prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căroră, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Raportînd norma dată la speța supusă judecării, Colegiul în acord cu instanța de apel constată că instanța de fond în partea descriptivă a sentinței a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, a indicat modul săvârșirii și consecințele infracțiunii și a stabilit valoarea prejudiciului cauzat, care ulterior a fost majorată și constituie 595 255,85 lei, astfel fiind stabilit temeiul și mărimea prejudiciului material cerut de partea vătămată, ca urmare instanța de apel a dedus întemeiat, că nu este necesară stabilirea cuantumului prejudiciului convenit în ordinea procedurii civile. Mai mult ca atît, instanța de apel a ținut cont și de faptul, că pînă la moment prejudiciul cauzat nu a fost restituit, BC „Energbank” SA în continuare suportă

daune și cheltuieli în legătură cu nerambursarea mijloacelor de creditare de către inculpata pe cauză.

Astfel, Colegiul constată corectitudinea pronunțării de către instanța de apel a unei noi hotărâri în latura civilă, prin care s-a admis acțiunea civilă și s-a dispus încasarea de la Slimovschi E.T. în beneficiul BC „Energbank” SA a prejudiciului material în sumă de 595 255,85 lei.

Reieșind din cele antemenționate, Colegiul penal, consideră că este lipsit de relevanță în speța supusă examinării, temeiul pentru recurs, prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, cu privire la încadrarea juridică greșită a faptei incriminate inculpatei, întrucât este corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței de infracțiuni prevăzute art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d), 335 alin. (1¹) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta hotărârile atacate sub aspectele invocate, astfel se ajunge la concluzia că recursul este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Guzun Vasile, în numele inculpatei, Slimovschi Ella Trofim, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, în cauza penală privindu-o pe **Slimovschi Ella Trofim**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 18 martie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie